

4129 7. Marts 1899: 2. Beh. af Lovf. om Bemynd. f. Kbh.s Frihavns-Akties. til Optag. af et Laan. 4130

talte nu om et andet Forslag, som han i og for sig vilde foretrække. Men det, vi tale om i Dag, er jo det Ændringsforslag, som foreligger, og der vil jeg blót slaa fast, hvad ethvert Menneske, ved at læse Betænkningen, kan se, at her gives Havneraadet en Ret til med sit Nej at stoppe en Foranstaltning, som Ministeren finder forsvarelig. En saadan Ret har Havneraadet ikke paa noget andet Punkt, og det er derfor aldeles forbavsende, at det ærede Medlem her vil lade, som om der ikke gives Havneraadet en forøget Myndighed.

Indenrigsministeren (Bardenfleth): Det glæder mig af den ærede fungerende Ordførers Udtalelser at se, at han var villig til ganske at forlade det Standpunkt, som han har forsvaret paa Udvalgets Flertals Vegne ved Forslag om Sagens Behandling først ved Havneraadet og eventuelt ved Rigsdagen. Det kan jeg indrømme, at hvis man ønsker at hævde større Indflydelse for Rigsdagen, er det den konsekvente Vej at gaa at forlange samtlige Forslag til Nyanlæg ved Anvendelsen af disse 2 Mill. forelagte Rigsdagen. Hvorvidt det vilde være hensigtsmæssigt, og Rigsdagen i Virkeligheden vilde bryde sig derom, er et andet Spørgsmaal. Det forekommer mig, at den ærede fungerende Ordfører tidligere udtalte, at han vilde anse det for ganske upraktisk at gaa den Vej, men det kan jo være, at man ved nærmere Overvejelse ikke vilde finde det upraktisk. Jeg vil endogsaa sige, at den Vej i visse Tilfælde kunde føre hurtigere til Maalet, end naar Sagen først skulde behandles — maaske igennem flere Maaneder — i Havneraadet, hvorved Tiden til dens Forelæggelse for Rigsdagen kunde blive udskudt endog mere end 1/2 Aar. Havde man i saa Tilfælde straks kunnet gaa til Rigsdagen i den foregaaende Session, havde det været nemmere. Det synes, som om den ærede fungerende Ordfører (C. Hage) selv erkender, at den Vej, han er slaaet ind paa, ikke er fremkommelig; saa kan der jo være Tale om at optage andre Veje til Overvejelse, men om de ere fremkommelige, vil være et Spørgsmaal.

Den fungerende Ordfører (C. Hage): Den Vej, som Udvalgets Flertal har fore-

slaaet, er selvfølgelig fremkommelig, men det staar jo muligvis i Ministerens Magt at stoppe Loven. I det Tilfælde, Ministeren vil gøre det, saa siger jeg: som en Nødvej, en langt uhensigtsmæssigere Vej at gaa end den, der er foreslaaet af Udvalgets Flertal, maatte man da vælge at forelægge hvert enkelt Forslag, hver enkelt Udgift for Rigsdagen forud til Godkendelse. Der er ingen Tvivl om, at dette vilde være meget besværligt, men det kan jo gøres. Det er for Resten en Ting, jeg sagde allerede første Gang, da jeg havde Ordet, det er ikke noget, jeg har tilføjet nu. Denne Udvej vilde i Nødsfald være at foretrække, fremfor at lade Rigsdagen staa, som hidtil, i en ret latterlig Stilling. Jeg vil endnu dog gøre opmærksom paa, at det hele drejer sig om stakkels 2 Mill. Kr., og at der allerede har været forelagt Havneraadet til Undersøgelse og Behandling Forslag om Anvendelsen af en stor Del af den ene af disse Millioner. Havneraadet har allerede udtalt sin Tilslutning til de foreslaaede Anvendelser; det hele drejer sig derfor i Virkeligheden om noget, der ikke er af stor reel Betydning. Og hvorledes man vil stille sig, naar der i Fremtiden maatte blive Tale om en yderligere Udvidelse af Frihavns Kapital, det bliver en Sag, som til den Tid maa afgøres. Det, der for Flertallet har været Hovedbetragtningen, er det, at den Fremgangsmaade, som Regeringen har fulgt, og som jeg erkender, at det efter Omstændighederne har været naturligt at følge i Henhold til Loven af 1891, bringer Rigsdagen i en Stilling, som ikke er Rigsdagen værdig. Det er dette Forhold, vi ønske at komme bort fra. Kan det ikke ske paa den nemmere Maade, som her er foreslaaet, kan det muligvis blive nødvendigt at gaa en vidtløftigere Vej. Men jeg anbefaler, at det her foreslaaede maa blive vedtaget, idet jeg finder, at de Indvendinger, der ere blevne gjorte gældende derimod, ere ganske urimelige.

Da ingen yderligere ønskede at ytre sig, var Forhandlingen sluttet.

Ændringsforslag under Nr. 1 til § 1 af Udvalget (se Tillæg B., Sp. 1144) vedtoges uden Afstemning.